

מ"ת 56361/06/22 - פואד סויטו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 56361-06-22 מדינת ישראל נ' בסל(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

פואד סויטו (עציר)
מדינת ישראל

1. בקשה ליציאה לחופשה מיוחדת עקב פטירת אם המבקש - יציאה להלוויה ולסוכת אבלים.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק, נשיאה והובלה, וכן ירי באזור מגורים. אביא העובדות מכתב האישום:

3. **משיב 2 הוא אחיו של עימאד סויטו (להלן: "עימאד"), הנשוי לסיראג' קיס (להלן: "סיראג'"), והם מתגוררים בג'דידה מכר.**

4. בתאריך 3.6 התגלע ויכוח בין עימאד לסיראג' והיא עזבה את ביתם המשותף והלכה לישון בבית הוריה בג'דידה (להלן: "הבית")

5. בתאריך 4.6 סמוך לחצות הגיע עימאד לחצר הבית, שם התפתח עימות בינו לבין סיראג' ובני משפחתה, בסיומו עזב את המקום.

6. סמוך לשעה 3:11 נסעו המשיבים ברכב בבעלות המשיב 2 מסוג טויוטה כשהם מחזיקים ומובילים אקדח מסוג סטאר טעון במחסנית עם כדורים. בהגיעם סמוך לשביל הגישה לבית, יצא אחד מהמשיבים מהרכב וירה לעבר הבית מס' יריות. המשיבים המשיכו בנסיעה לכיוון הכיכר אז ירה אחד מהם באוויר.

7. בהמשך, בעקבות דיווח על הירי, נסעו השוטרים פהד טרודי ותמיר חיים לכיוון הבית. סמוך למאפיית "האחים" הבחינו השוטרים ברכב נוסע לכיוונם, סימנו לו עם פנסים וחסמו נתיב נסיעתו. המשיבים סטו מהכביש, עלו על המדרכה ועצרו ברחבת עפר סמוכה לכביש ליד משאית

8. המשיבים יצאו מהרכב, כאשר משיב 1 אוחז באקדח. משיב 1 התכופף מתחת למשאית והשליך את האקדח

תחתיה. המשיבים נעצרו.

9. לאחר טיעון קצר הוריתי על מעצר המשיבים עד תום ההליכים. המבקש עתר לאפשר לו חופשה נוכח פטירת אמו, על מנת להשתתף בהלוויה ועל מנת לאפשר להשתתף בסוכת האבלות. המדינה מתנגדת לבקשה. בין יתר הטעמים, נשענת ההתנגדות על עמדת שב"ס. אקדים ואומר כי עיקר העמדה עוסק ביציאה בליווי ולא ביציאה בליווי מפקח ועל כן קיים פער בין העולה מהעמדה ובין השיקולים.
10. נקודת המוצא, כי נאשם עצור אינו זכאי לצאת לאירועים ולהשתתף בהם (בש"פ 40/17 **מדינת ישראל נ' ביטון**). הדבר חותר תחת החלטת המעצר ובבחינת פשיטא.
11. לכלל הנקוט לעיל, מקרים חריגים בהם הטעם ההומני מצדיק סטייה; מקרים אלו עוסקים בדרך כלל באירועים שלא ניתן לדחותם, **אירועים בדרגת קרבה ראשונה**, כגון הלוויות, ברית מילה, וכיוצ"ב (פקודת נציבות השב"ס 04.40.00).
12. במקרים אלו, מעת לעת, ראתה הפסיקה לאפשר יציאת עצור, בליווי או שלא בליווי, תוך הצבת ערובות **משמעותיות ביותר** (בש"פ 1338/20 **פרץ נ' מדינת ישראל**).
13. עם זאת, גם כאשר המקרה נופל בגדר החריגים המאפשרים שקילה בחיוב של יציאה לאירוע, במיוחד הלוויה, הפסיקה מורה, וכך גם הגיון הדברים, כי ההחלטה צריכה **להתבסס בין היתר על מידע מודיעיני ומידע על סכסוכים עם גורמים שונים** (בש"פ 5857/17 **מדינת ישראל נ' קורובקוב**, סעיף 36 להחלטה).
14. במקרה שלפנינו, יישום הכללים לעיל מביא למסקנה, כי דין הבקשה להידחות.
15. ראשית, **לפחות על פי הנטען בעמדת המשיבה**, לא מוצו ההליכים מול שב"ס ולא ניתן היה לקבל העמדות של גורמים רלבנטיים לגופו של עניין. רק בשלהי הדיון הוסכם כי גורמי מודיעין במשטרה יציגו עמדה לבית המשפט ונוכח דחק הזמן לא היה מקום לבחון ידיעות גולמיות. הוצגו לי מזכרים באמצעות טלפון.
16. ראה לעניין זה רע"ב 3225/22; היה מקום לבצע פניה מקדימה ולצרפה.
17. שנית, בעבירות בהן קיים סכסוך הכולל שימוש בנשק, לא כל שכן עבירות בתוך התא המשפחתי, קיים קושי ממשי לאשר יציאה בליווי נוכח שהמבקש לימד על עצמו, ולו לכאורה, כי קיימת לו נגישות לנשק וכי לא יהסס להשתמש בו. (ראה בהמשך גם בנושא העבר המלמד על נגישות כאמור).

18. שלישית, יש לתת הדעת גם לחומרת האישום ומשמעות המתואר בכתב האישום, הן ביחס למסוכנות, **הן ביחס ליכולת השיבוש**. על פי החומר שהוצג בפני, גם אם אין מידע מודיעיני קונקרטי, הרי נכון לימים אלו הסכסוך אשר הביא לאירועים ביסוד כתב האישום, עדיין פעיל. חזרה למקום בו התרחשו האירועים, למקום בו שני הפלגים מתגוררים, עלולה להבעיר הסכסוך מחדש.

19. רביעית, שוב **בהתאם לחומר שהוצג בפני**, החזרה למקום הסכסוך מעבר לשאלת המסוכנות עלולה גם להביא לשינוי בעמדות מתלוננים, ולחשש שיבוש בתיק. שוב אציין כי לצערי מדובר במזכר שהוצג בפני דקות ספורות עובר להחלטה לאור דחק הזמנים.

20. בנסיבות אלו רמת המסוכנות גבוהה, חשש השיבוש גבוה ומוחשי; מצב דברים זה מטה הכף לדחיית הבקשה. אוסיף ואומר, כי קשה להלום גם שהליווי יהיה של ערב יחיד, אח אבל בעצמו, צעיר יחסית, אשר מוטב כי יתמקד באבלו ואיני משוכנע כי יוכל למלא מלאכת הפיקוח בשעות קשות אלו. (היה ראוי להציע לפחות שני מפקחים, מבוגרים יותר, בעלי יכולת כלכלית, שאינם מהמעגל הראשון של האבלות).

21. חמישית, הבאתי בחשבון גם העובדה כי ביחס למשיב 2 מדובר במי שהורשע בשנת 2015 בגין החזקת נשק בשוד מזוין ונדון לתקופה של 23 חודשים. ההרשעה לא הרתיעה המשיב מלשוב להסתבכות, לכאורה, בעבירות נשק. מי שעונש מאסר לא מרתיעו, ספק אם ניתן לתת בו אמון כי יישמע להוראות מפקח, גם אם לזמן קצר וגם אם בנסיבות קיצוניות.

22. אפנה לבש"פ 5102/21 מ"י נ' פלוני; התרשמות של מסוכנות קיצונית- כשוללת; ראה גם רע"ב 4613/21 מ"י נ' **והבי**. על אחת כמה וכמה לאור מזכר המודיעין שהוצג, טיב האישום, ההתרשמות מגובה המסוכנות והעובדה כי המשיב הספציפי כאן, מבין כלל הנאשמים, הוא המעורב בסכסוך וההלוויה בסוכת האבלים הינה בלב ליבו של מקום הסכסוך.

23. המבקש יעדכן האם הוא נכון להשתתף בהלוויה באמצעות שיחה חזותית בעזרת בני המשפחה. בנוסף, המבקש יוכל לעדכן כי הוא מבקש ביקור חריג פתוח עם בני המשפחה בכפוף להגשת בקשה מינהלית מתאימה.

24. אין בהחלטה זו כדי למנוע פנייה במסלול כזה או אחר ליציאה נקודתית לעליה לקבר, בפנייה ישירה מול השב"ס ובמועד שייסגר בין השב"ס לבין גורמי הליווי באופן פנימי על מנת להקטין הסיכון.

24. 54678ד

25. לגופם של דברים, איני יכול להיעתר לבקשה לחופשה מיוחדת לאור האמור לעיל.

26. תנחומי למבקש ולמשפחתו.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 15 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.